

TOTUL ESTE SUPRAVIEȚUIRE

Radu Florescu

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FLORESCU, RADU

Totul este supraviețuire / Radu Florescu. — Snagov : Letras, 2020

ISBN 978-606-071-106-3

821.135.1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului. Copyright 2020, Radu Florescu.

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:
edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

*Orice asemănare cu situațiile sau personajele
acestei cărți este absolut întâmplătoare.*

Autorul

Cuprins

Capitolul I	5
Capitolul II	11
Capitolul III	17
Capitolul IV	21
Capitolul V	31
Capitolul VI	37
Capitolul VII	45
Capitolul VIII	51
Capitolul IX	55
Capitolul X	59
Capitolul XI	67
Capitolul XII	71

Capitolul XIII.....	75
Capitolul XIV.....	79
Capitolul XV.....	85

I

Trebuie predată o bucată de istorie galactică.

În acest univers există un stat numit Imperiul Xuban, o rasă de ciclopi cu pielea mov, care au 6 metri înălțime. Singura lor religie este cucerirea. Astfel, sunt cunoscuți prin univers drept „Maeștrii genocidurilor”. Ei nu sunt interesați de cât de bogată sau de săracă este o planetă în resurse de orice fel și nici dacă planeta respectivă oferă o poziție strategică avantajoasă pentru expansiunea în restul sistemului solar. Tot ceea ce contează pentru acești uriași sângeroși este obținerea a cât mai mult teritoriu prin război. Xubanii sunt vietăți cu care nu se poate negocia.

După ce reușesc cucerirea unei planete, elimină orice urmă a vieții native. Lichidează absolut tot: flora, fauna și, dacă există, populațiile evolute care stăpânesc abilitatea de a produce obiecte artificiale. După ce curăță complet de viață o planetă, xubanii aduc coloniști, floră și faună nativă lumii lor de baștină.

Din cauza acestei cruzimi fără precedent, xubanii au fost clasificați drept „ființe neinteligente”.

S-au format multe alianțe prin tot universul pentru respingerea oricărei tentative de expansiune a Imperiului Xuban. Unele și-au atins obiectivul, altele au eșuat lamentabil.

În ciuda exterminării aduse de aceste ființe neinteligente, alianțele formate nu se ajutau deloc reciproc pentru respingerea inamicului comun. Fie că este vorba de un antagonism vechi de secole sau de milenii sau de faptul că nu este în avantajul politicianilor preocupați doar de interesele proprii, indiferent de cât de gravă este situația poporului, sau că unor rase le este indiferent dacă altele dispar, cert este că Imperiul Xuban este cea mai mare forță din universul cartografiat și asta ar fi trebuit să fie suficient pentru ajutorarea reciprocă, dar nu a fost să fie.

Există o galaxie care nu știa de existența Imperiului Xuban, iar numele acestei înghesuiri de corpuri cerești masive și strălucitoare alcătuite din plasmă este Xarmega.

În această galaxie se găseau 13 sisteme solare și doar două rase inteligente: zengareni, sau, cum i-ar numi pământeni, vârcolaci, iar planeta lor se găsește la marginea Xarmegăi. Celelalte ființe inteligente bășinașe sunt mudaginezii, vietăți cu trăsături interesante: pielea vernil, trei globi oculari în întregime roșii, 10 degete la mâini și la picioare și un ultim detaliu unic oferit cadou de către evoluția acestor ființe cu înfățișare greu de neobservat este acela că au urechile lăsate, precum un basset.

Zengarionul avea ca sistem de conducere monarhia totalitară, dar regimul nu conta, important este că poporul nu flămânzea. Orice alte probleme existente în societatea zengarenă nu erau atât de grave încât să fie motive de nemulțumire la adresa statului.

Geografia acestei planete este destul de simplă: 89% din planetă este apă, restul de 11% este doar o insulă pe care se găsește întreaga populație de zengareni. 100% din suprafața insulei este câmpie, din care: 90% este alcătuită din sate și unicul oraș, capitala regatului, Yolis, iar celelalte 10 procente reprezintă mediul neantropomorfizat al singurei bucăți de uscat.

Geografia Mudaginului este la fel de simplă: uscatul este 30% din suprafața planetei. 87% din uscatul planetei înseamnă munți și restul de 13% reprezintă toate celelalte forme de relief.

Mudaginezii sunt cei care au colonizat restul galaxiei, așa că au numit-o Xarmega. În limba lor înseamnă „primitor”, așadar au numit-o galaxia primitoare, deoarece toate planetele aflate în această bucățică din univers erau gazdele condițiilor ideale susținerii vieții.

Mudaginul era republică prezidențială și, deși nici poporul mudaginez nu flămânzea, existau alte probleme care se încadrau la nemulțumiri adresate statului.

Conducătorii Mudaginului erau corupți și din această cauză aveau grijă doar ca norodul să aibă burțile pline, fiindcă odată

apărută foamea, supușii s-ar revolta imediat. În ceea ce privește celelalte aspecte ale planetei, totul mergea îngrozitor, iar cel mai rău funcționa sistemul conceput să antreneze mințile tinerilor. Profesorilor nu le păsa de inteligența elevilor, de capacitățile, de potențialul sau de șlefuirea talentelor acestora. În deceniile precedente, atitudinea asta ar fi fost aspru pedepsită de organele statului, dar noii politicieni răspunzători pur și simplu nu aveau chef să vadă această degradare. De aceea, Xarmega devenise o galaxie de tăntălăi.

Totuși, câțiva din cadrul armatei realizaseră aceste nereguli și doreau o schimbare în bine. Astfel, un simplu locotenent, Dreg Susbrengtuscuv, a reușit să câștige cu o rapiditate impresionantă susținerea întregii forțe militare mudagineze, fix sub nasul conducerii nepăsătoare. Locotenentul Susbrengtuscuv gândea în felul următor: „Țara asta nu e condusă cum trebuie. În ochii politicienilor suntem doar gunoi. Aceste scursuri trebuie îndepărtate. Poate că într-o zi vom avea norocul să găsim pe lista candidaților un politician căruia să-i pese de popor, dar nimeni nu știe cât timp va trece până atunci. Fiecare secundă este prețioasă. Țara trebuie reconstruită de la zero, ca și cum abia acum s-a născut”.

Astfel, într-o singură zi, locotenentul Susbrengtuscuv a condus o lovitură de stat încununată de succes. În instituțiile de stat de pe Mudagin, cât și de pe celelalte planete colonizate, au intrat soldații și au pro-clamat noul lider, Dreg Susbrengtuscuv. Armata a pătruns în centrul administrativ al Mudaginului și al coloniilor acestuia, numit Casa Celor

Drepti, și l-au redenumit drept Centrul Patriei, iar politicienii lipsiți de orice urmă a capacităților necesare pentru a primi eticheta de lideri au fost executați în piața cea mai mare din capitala Mudaginului. Mudaginul se afla acum sub dictatură militară, cu Dreg Susbrengtuscuv șeful statului sau primul mareșal al Mudaginului, iar noua conducere a fost formată dintr-un consiliu de 14 generali loiali.

Deși poporul a fost la început nemulțumit de confuzia apărută în urma schimbării de regim, modifică-rile făcute de mareșalul Susbrengtuscuv au adus îmbunătățiri semnificative felului în care funcționa orice în stat, chiar și educația a devenit una serioasă, trecându-se la dezvoltarea intelectului și a abilităților învățăcelor.

Nimic nu e perfect. După un timp, puterea s-a urcat la capul mareșalului. Gândurile lui au evoluat: „Câte am reușit să realizez doar cu ambiție și cu putere de convingere! Sunt întruchiparea adevăratului potențial al acestui popor! A sosit timpul să trezesc acest potențial în toți ceilalți!”. Așadar, mareșalul Susbrengtuscuv a devenit clasicul împărat cu aere de superioritate. A făcut intervenții personale în manualele școlarilor și, în doar 10 ani, a reușit să-și îndoctrineze supușii, convingându-i că sunt Poporul Perfect, iar toată galaxia le aparține. Asta a dus la ideea de acaparare a Zengarionului, așadar nimicirea nativilor, din moment ce noua religie de stat devenise Cultul Poporului Perfect.

Așa a pornit războiul mudagino-zengarion, iar după 4 ani de lupte, zengarenii i-au alungat pe mudaginezi și megalomania lor.

Supușii mudaginezi erau pe punctul de a porni o revoluție, deoarece după ce le-au fost împuiate capetele cu invincibilitatea și cu perfecțiunea acestora, noua credință le-a fost spulberată de zdrobirea rușinoasă primită de la o rasă cu o forță militară mult mai mică și „inferioară în toate privințele”; caracterizarea zengarenilor în manualele din școlile mudagineze.

Mareșalul Dreg Susbrentuscuv știa că trebuia să le ofere un țap ispășitor, deoarece situația se transformase de la un război de cucerire la încercarea disperată de a supraviețui furiei poporului. Dreg Susbrentuscuv nu putea permite ca acesta să fie sfârșitul lui: capul smuls de poporul nemulțumit, nu după „cât de mult ajutase această gloată de nerecunoscători”, în propriile cuvinte rostite doar în gând, ceva ce trebuia spus în gura mare doar dacă își dorea o moarte rapidă, ceea ce nu era cazul. Mareșalul a reușit să găsească soluția: cei 14 generali au fost niște incompetenți, iar pierderea războiului a fost din cauza lor. Poporul a înghițit minciuna (până la urmă nu fuseseră chiar atât de educați), iar cei 14 generali au fost spânzurați pe câte o planetă diferită din Xarmega pentru a arăta „nerecunoscătorilor” că neputincioșii au fost îndepărtați.

După o singură lună de la victoria zengarenă, care a devenit instantaneu mândrie națională, în galaxia Xarmega a apărut Imperiul Xuban.

Prima planetă pe care xubanii au ținut-o a fost Zengarion.

Zengarenii aveau piepturile umflate de la zdrobirea forțelor unui stat, care deținea de la început o tehnologie militară, încadrată la un nivel superior în ceea ce privește eficiența, și un număr de soldați suficient de mare încât să contribuie la demoralizarea invadaților. Acesta a fost motivul care a contribuit la acapararea a jumătate din planetă într-un timp suficient de scurt încât xubanii să declare că au stabilit un nou record la anexare.

Regele Zengarionului, Tungatot al II-lea, și-a călcat mândria în picioare și a cerut ajutorul mudaginezilor.

Întâlnirea pentru a oficializa vasalitatea Zengarionului față de Mudagin a fost organizată pe cea mai apropiată planetă

colonizată de Zengarion. Mareșalul Dreg Susbrentuscuv împreună cu cei 14 noi generali au dezbătut ce acte înjositoare să-i impună monarhului.

—După o discuție cu multe de luat în considerare, s-a ajuns la o decizie, spuse mareșalul, cu o privire autoritară ce transmitea un mesaj silențios: cea mai mică abatere de la deciziile sale ar fi însemnat consecințe dezastruoase pentru un neascultător.

—Spune, zise Tungatot al II-lea.

—Decizia este că statul condus de Majestatea Voastră trebuie să îndeplinească anumite cerințe ca guvernul mudaginez să fie complet convins că statul zengaren este demn și merită ajutor.

—Ce condiții trebuie îndeplinite?

—Zengarion va da planetei Mudagin 80% din toate resursele sale naturale pe o perioadă nedeterminată momentan, își va recunoaște vasalitatea înainte de începerea ostilităților și va trimite forță militară oricând statul suveran mudaginez va avea nevoie de serviciile acesteia.

Pentru aproximativ 20 de secunde se lăsase o tăcere totală, dar Tungatot al II-lea nu schița reacții fizice și nici nu mișcase un singur mușchi de pe fața Majestății Sale. În ciuda nenorocirii în care își târa voit poporul, mareșalul Susbrentuscuv nu suspectă nimic, deoarece era prea ocupat ca să-și considere planul de supunere a galaxiei la un război împotriva ciclopilor mov de 6 metri distanță. După aceste 20 de secunde de liniște ca înaintea unei bătălii, s-a reluat discuția:

—Asta este tot?, întrebă regele.

—Da.

Și cu acest răspuns, care a venit ca un fulger, negocierile capitulării neoficiale a zengarenilor s-au încheiat.

După 9 luni de lupte grele, Imperiul Xub a fost alungat din galaxia Xarmega.

În același timp, pe lângă o înfrângere militară, acest eșec a devenit și o lovitură psihologică puternică pentru xubani, deoarece ultima oară când au pierdut un război a fost în urmă cu 400 de ani.

Tungatot al II-lea a avut un plan de la început pentru înlăturarea definitivă a pretențiilor de supremație ale mudaginezilor, sau cel puțin până la moartea mareșalului Susbrentuscuv, și, cu terminarea războiului împotriva Imperiului Xuban, planul a putut fi aplicat.

Strategia împotriva Imperiului Xuban a fost discutată în capitala Mudaginului și Majestatea Sa a trebuit să participe în carne și oase. Cu acest prilej, spionii regali, dând dovadă de o dibăcie extraordinară, au reușit să amplaseze bombe prin capitală, asigurându-se că nu se vor afla în raza de acțiune a locurilor unde erau depozitate resursele naturale ale Zengarionului, cedate cu inima grea.

Regimul totalitar mudaginez pregătea planuri de petrecere. În mod normal, ar fi căutat un politician zengaren cu secrete murdare, căruia să nu-i pese cui trebuie să-i fie loial, atât timp cât are garanția că nu va da socoteală pentru nelegiuirile lui,